

[A. M. Hansen.]

uden at vi løber saa stor en Risiko, som det forekommer, mig vi gør ved paa denne Maade at drøfte disse Spørgsmaal for aabent Tæppe.

Jeg er altsaa ganske klar over, at her er store Vanskeligheder, men jeg nærer ikke Tvivl om, at der baade fra Regeringens Side og fra Erhvervenes Repræsentanters Side gøres alt, hvad gøres kan, for, at Danmark kan blive af med sine Landbrugsprodukter, hvad der er saa livsvigtigt for hele vort Lands Økonomi. Lad os dog saa i videst muligt Omfang undlade Mistænkeliggørelse!

Vi udtaler det Haab, at vore Handelsaftaler — og det gælder baade den dansk-engliske Traktat, som jo nu løber videre, og den kommende Overenskomst med Tyskland, som man forhandler om i disse Dage — maa faa den Virkning, at vi, som vi jo har haft det i de sidste Aar, kan faa en stigende Udførsel.

Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Forslag til Vedtagelse.

Jens Thomsen: Det er som Regel meget sparsomme Oplysninger, man faar om Handelsaftalerne; i mange Tilfælde er der i Virkeligheden et Hemmelighedskræmmeri ud over alle rimelige Grænser. Men bortset derfra burde det dog være saadan, at de Oplysninger, som tilgaar Offentligheden og Rigsdagen, er uangribelige og rigtige. Naar imidlertid den højtærede Udenrigsminister og Landbrugets mest betroede Tillidsmand kan fremsætte hver sin Oplysning om een og samme Sag, Oplysninger, som er i skærende Modstrid med hinanden, saa taber store Dele af Befolkningen Tilliden til dem begge.

Jeg tænker her paa den manglende Udnyttelse af Tillægskontingenterne til Tyskland. Den højtærede Udenrigsminister og Hr. Hauch er sikkert hæderlige og troværdige Mænd i deres Privatvirksomhed, men deres politiske Virksomhed føres saadan, at der bliver et Modsætningsforhold mellem deres Oplysninger. Hr. Hauch siger, at Tillægskontingenterne ikke udnyttes af Hensyn til Industriens Interesser, den højtærede Udenrigsminister kommer med Forklaringer, der skal bevise det modsatte.

Ved Henviisning til denne Kendsgerning skal jeg konstatere, at det er meget uheldigt at have Politikere til at staa som Landets betroede Tillidsmænd i Forretningssager, og jeg skal tillade mig at henstille, at der i Fremtiden indføres en Æn-

dring, der gaar ud paa, at vi faar Mænd i disse Forhandlinger, der ikke er aktive Politikere, Mænd, hvis positive Oplysninger Befolkningen kan have Tillid til. Den højtærede Udenrigsminister har fra denne Talerstol fremhævet Betydningen af, at Landets Repræsentanter ved Handelsaftalerne har Befolkningens Tillid, og jeg erkender Rigtigheden deraf, men der bør da gøres noget for at tilvejebringe dette Tillidsforhold. For Landbruget har Handelsaftalerne livsvigtig Betydning, og det er derfor af stor Betydning, at der ved Handelsaftalerne tages tilbørligt Hensyn til Landbruget, men det har ogsaa stor Betydning, at Landbruget har Tillid til de Mænd, der fører disse Forhandlinger.

Ved en umiddelbar Betragtning af Handelsaftalerne faar man ofte Indtryk af, at Landbrugets Interesse ikke altid varetages tilbørligt. Gennem Handelsaftalen med England tvinges Forbrugerne til at købe Kul til en højere Pris, end de kan købes til i andre Lande, samtidig med at dansk Smør belastes med en Særtold, som vore Konkurrenter er fritaget for, og vi faar vel ogsaa med Tiden en Særtold paa Svin, der skal anvendes til at slaa os selv ihjel med; det er i Virkeligheden noget i Smag med den Fremgangsmaade, at man sætter Fangerne til at grave deres egen Grav, før de bliver skudt. Til Tyskland sælger vore Forhandlere Kreaturerne saa billigt, at Tyskerne kræver Tavshedspligt om Prisen, saa de tyske Forbrugere ikke kan se den himmelraabende Forskel mellem disse Priser og den Pris, de maa betale.

Samtidig med at Landbruget efter Handelsaftaler maa aflevere sine Varer til meget smaa Priser, maa det give store Priser for mange af de udenlandske Varer, som det maa købe, men i mange Tilfælde er det vel nok vore egne Landsmænd, der i Læ af Handelsaftalerne og Afspærringerne brandskatter Forbrugerne. De urimelige Udbytter og Tantièmeudbetalinger, der finder Sted, beviser jo dette. Det burde være saadan, at naar et andet Land paalægger danske Eksportvarer Særafgifter, skulde der paalægges dette Lands Eksportvarer en tilsvarende Afgift her i Landet, der skulde anvendes til Erstatning til Producenterne af de danske Eksportvarer. Naar England belaster dansk Smør med en Særtold af 35 Øre pr. kg, skulde der paalægges Importvarerne fra England en tilsvarende Særtold, der skulde anvendes til Smørproducenterne for deres Eksport til England, og naar Tyskland paalægger danske Eksportvarer